

Список літератури

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. І голов. ред. В.Т. Бусел. – К. ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. Ст. 625, ст. 985, ст.1024
2. Словарь української мови (Словарь украинского языка). Борис Грінченко
3. Логістика. Мистецтво управління ланцюгами поставок: пров. з англ. М.: Претекст, 2008. С. 41–42.
4. Сучасна логістика: пер з англ. / Дж. Джонсон, Д. Вуд, Д. Вордлоу, П. Мерфі-мл. 7-е изд. М.: Вільямс, 2004. С. 22.
5. Логістика // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук.
*Науковий керівник: Сібрук А.В.
канд. філол. наук, доцент*

УДК 82-94:316.77 (043.2)

Наумчук Ю.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ЛІТОПИС ЯК ФОРМА КОМУНІКАЦІЇ В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ (На основі Галицько-Волинського літопису)

Літопис – це неповторне, унікальне явище, цінне джерело історичних фактів, важлива літературна пам'ятка, одна з форм комунікації між поколіннями, яка дозволяє вивчати та аналізувати історичні події. В час активного становлення української державності, важливою соціальною складовою є формування української свідомості, усвідомлена самоідентифікація українців як нації. Тому провідне значення займає дослідження історичних джерел.

Літописи – категорія наративних (розповідних) джерел, характерною особливістю яких є виклад історичних подій у хронологічній послідовності за роками [2]. Літописи писались переважно церковнослов'янською мовою з незначним вкрапленням діалектизмів. Жанр виник на основі усного історичного епосу. Літописання зародилося в Київській Русі на початку XII ст. Важливим джерелом вивчення історії XIII ст., що представляє літературу Русі-України є Галицько-Волинський літопис [1]. Він охоплює події початку XIII ст. до 1292 року. Після втрати Києвом могутності, політичний центр перемістився у Галицько-Волинське князівство, яке стає також культурним осередком. Дослідники літопису вважають, що він, мав п'ять редакцій. Його вивчали М. Грушевський, А. Генсьорський, Р. Федорів, М. Яцків та ін. [4]. Це дозволяє припустити, що у літописі наявні суб'єктивні фрагменти та власна інтерпретація будь-якої події кожного з авторів. У цьому вбачаємо одну з форм комунікації.

Комунікація – це процес взаємодії суспільних суб'єктів (соціальних груп, спільнот або особистостей), в ході якого відбувається обмін інформацією, досвідом, здібностями і результатами діяльності за допомогою загальної системи символів. Вивчення Галицько-Волинського літопису дозволяє відтворити минуле Галицько-Волинської держави у різних аспектах. Літопис є сумарним для усіх літописних записів, що створювались у різних містах, важливого економічного і політичного значення Галицько-Волинського князівства: Луцьку, Володимирі, Галичі, Холмі, Любомлі. Кожен автор використовував народні перекази, пісні,

балади для висвітлення важливих історичних подій. Отже, твір вміщує фольклорні надбання наших предків.

Літописці описують діяльність князя Данила Галицького, життєпис Василька Романовича, Володимира Васильковича тощо. Подають інформацію про історичні події. Описи європейської історії звертають увагу читача на розвиток мистецтва, характерні особливості, літературні надбання європейської культури того часу тощо. Проте варто зауважити, що літопис потрапляє до реципієнта у перекладі. Найбільш поширеним є переклад Іпатіївського списку зроблений Л. Махновцем, який має назву «Літопис руський»[3], тобто вже у назву перекладача вносить свої корективи. Тому, спиратись на переклад, як на історичне джерело, не зовсім коректно, тому що навіть у найдосконалішому перекладі додається розуміння тексту перекладачем, який демонструє своє бачення проблем, подій, хай і непомітно, але залишає суб'єктивний слід у характеристиці історії. Тобто між джерелом і дослідником постає посередник – перекладач, що так чи інакше впливає на історичну правду.

Отже, у Галицько-Волинському літописі представлені особисті думки кожного з авторів та перекладача, читач, у свою чергу, також трактує текст на свій лад. Кожна частина комунікативного ланцюга від автора–перекладача–дослідника (комунікатора) до реципієнта є складовою форми комунікації у відповідному часовому відрізку.

Список літератури

1. Галицько-Волинський літопис [*Переклад Л.Махновця*]/ режим доступу: <http://litopys.org.ua/links/galvol.htm>
2. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін. – К. : ВЦ «Академія», 1997. – 752 с.
3. Літописрусський / Пер. з давньорус. Л. С. Махновця; Відп. ред. О. В. Мишанич. – К.: Дніпро, 1989.
4. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93>

*Науковий керівник: Сенчило Н. О.
канд. філол. наук*

УДК 004.738.5:159.923(043.2)

Сенчило Н.О., Петєнкова А.Ф.

Національний авіаційний університет, Київ

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ: КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ

За даними 2018 року користувачами мережі Інтернет є біля 4 мільярдів людей, а кількість користувачів соціальних мереж перевищує 3 мільярди. У наш час соціальні мережі дають широкий спектр можливостей: об'єднання за спільними інтересами, відновлення, актуалізація соціальних зв'язків, пошук людей та інформацію про них, отримання нових знайомств та безперервного